

Jak małymi krokami zbudować wielki autorytet

ANNA RESLER

*Jeśli widzimy człowieka takim,
jaki jest, czynimy go gorszym.
Jeśli widzimy go takim, jakim może się stać,
pomagamy mu w tym, aby taki się stawał.*
J.W. Goethe

Autorytet to ...

- ...prestż, powaga, wpływ, znaczenie, osoba ciesząca się uznaną powagą.
Władysław Kopaliński: Słownik wyrazów obcych i zwrotów obcojęzycznych.
- ...osoba zasługująca na takie miano, ze względu na to jaka jest, kim jest, jak żyje.
- ...na przykład Jan Paweł II czy Mahatma Ghandi.

Autorytet to ...

- „**Zespół cech osobowych i kompetencji** sprawiających, że chętnie, bez przymusu, nakazu, czy strachu podporządkowujemy się danej osobie.”
- „**Relacja** między osobą będącą autorytetem i osobą odczuwającą wobec niej uznanie, podziw i sympatię”.

NAUCZYCIEL ← **UCZEŃ**

relacja

uznanie
podziw
sympatia

5

Autorytet zależy od:

- Doświadczenia
- Życzliwości dla dziecka
- Atrakcyjności własnej – dawania przykładu
- Uczestniczenia w wydarzeniach ważnych dla dziecka
- Czynników osobowościowych
- Sposobów oddziaływania wychowawczego

Jakie znaczenie ma ...

1. posiadanie autorytetu dla dziecka ?
2. dla rodziców, to że ich dziecko spostrzega ich jako autorytet ?
3. dla rodzica, że jest autorytetem?

Postawa ucznia wobec autorytetu

- Prezentowane przez rodzica, społecznie akceptowane cele i wartości dobrowolnie przyjmuje za swoje.
- Uruchamia się w dziecku nie wymuszona przez nacisk zewnętrzny dążność do podejmowania aktywności zmierzającej do realizacji tych celów i wartości, które przekazuje rodzic.
- Podporządkowanie rodzicom wynika z uznania, zaufania i podziwu, a nie z jego władzy, dominacji.

Jak go zbudować ?

Pomocne w budowaniu autorytetu

- Tworzenie w świadomości dziecka pozytywnych sądów i przekonań na temat rodzica, np. jest mądry, dużo wie, można na nim polegać, nie zawiedzie, zna się na różnych sprawach itp.
- Kształtowanie emocji o pozytywnym zabarwieniu, np. podziwu, zainteresowania, szacunku.
- Budowanie bezpiecznej relacji, w której dziecko traktowane jest podmiotowo.

Sprzyjające działania wychowawcze

- Jasne przekazywanie norm.
- Sprawiedliwość.
- Pozytywne wzmocnienia.
- Brak akceptacji dla zachowań agresywnych.
- Modelowanie pozytywnych zachowań.
- Cierpliwość.
- Skuteczność.
- Otwartość.

Synu, kiedy dorośniesz, chciałbym, żebyś był asertywny, pewny siebie i odważny. Ale teraz - kiedy jesteś dzieckiem - chcę, żebyś był pasywny, grzeczny i podporządkowany.

- Bądź autentyczny – mów to, co naprawdę myślisz...
- Ale zarazem otwarty – także na krytykę ze strony dzieci...

To jedyna droga, aby zdobyć zaufanie dzieci – fałsz wyczuwają doskonale...

Kozak A., „Psychologia w szkole” – jesień 2007

Prowadź dialog świadom możliwych zakłóceń

- „Szum” psychofizyczny
 - rozmaite zakłócenia obecne w otoczeniu oraz związane z aparatem słuchu i mowy
- „Szum” społeczny
 - wynikające z różnego rozumienia symboli – tzn. „kodu językowego”
 - brak odbioru jednego z kodów komunikacyjnych: werbalnych lub niewerbalnych (mowy ciała)

Pytaj

Dlaczego warto zadawać pytania ?

1. Chronią - pytając trudniej jest popełnić błąd, niezręczność, nietakt
2. Dają uwagę - inni zwykle lubią i chcą mówić o swoich opiniach, pomysłach i problemach
3. Pozwalają dobrze poznać i zrozumieć rozmówcę
4. Okazują mu szacunek
5. Pomagają w budowaniu i utrzymaniu więzi
6. Ułatwiają zebranie własnych myśli

Parafrazuj

Powtarzaj własnymi słowami to, co Ci się wydaje powiedziała druga osoba

- „A więc twierdzisz, że ...”
- „A więc sądzisz, że ...”
- „Chcesz powiedzieć, że ...”
- „Innymi słowy ...”
- „O ile Cię dobrze zrozumiałem ...”
- „Z tego co powiedziałeś wynika, że...”

„Zyski” z parafrazy

- Lepsze zrozumienie
- Dajemy sygnał, że słuchamy i chcemy zrozumieć
- Wyciszenie ewentualnych emocji
- Nadawca ma okazję zorientować się jak są odbierane jego słowa.

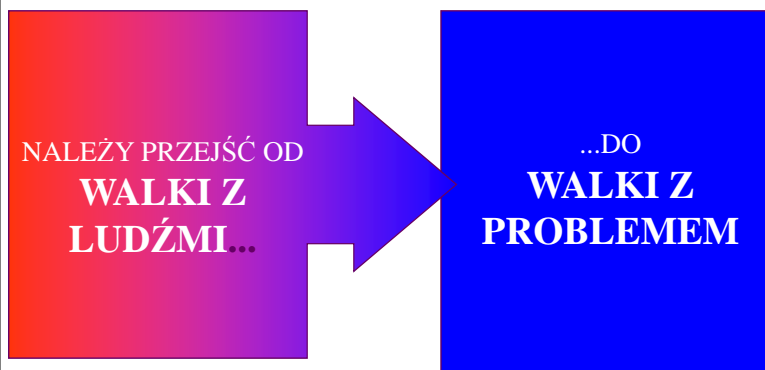
Procedura utrzymywania autorytetu w sytuacjach trudnych

Nie oceniaj ! Nie krytykuj ! Nie groź!

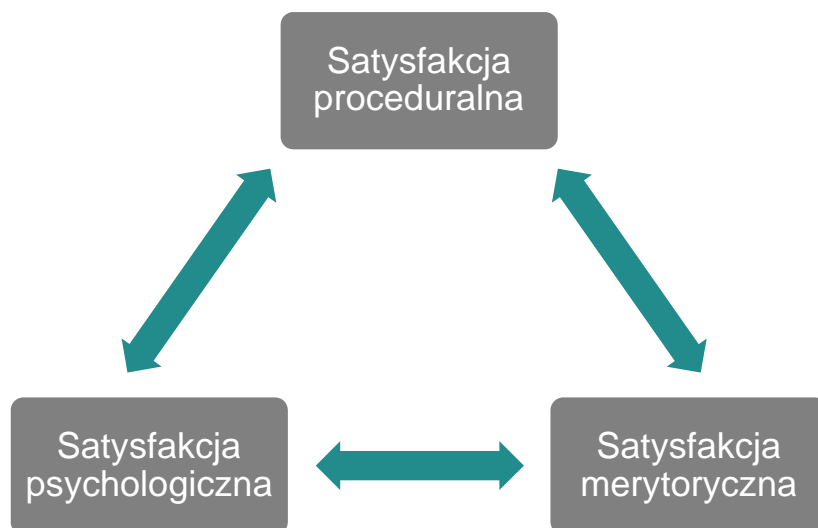
Skuteczne przekazywanie informacji zwrotnych – technika „FUO”

■ Fakty - odwoływać się do nich, do zachowania, a nie do osoby	F	Po raz trzeci proszę, byś zaniósł naczynia stojące z biurka do zlewu.
■ Uczucia - własne, wyrażone w sposób łagodny, ale stanowczy	U	Jestem zirytowana.
■ Oczekiwania - konkretne wraz z komunikatem wspierającym	O	Weź naczynia i zanieś je do zlewu. Dziękuję.

Oddziel ludzi od problemu

Pamiętaj o ludzkiej satysfakcji

Satysfakcja proceduralna

Dotyczy sposobu prowadzenia rozmów i towarzyszących im okoliczności.

Zależy od:

- poczucia sprawiedliwości,
- porządku,
- przestrzegania norm i zasad,
- poczucia kontroli nad procesem.

Satysfakcja psychologiczna

Dotyczy emocji, jakie towarzyszyły stronom podczas poszukiwania porozumienia oraz tego, jak się czują po zawarciu porozumienia.

Zależy od samopoczucia:

- Czy po rozwiązaniu sporu czują się lepiej niż przed?
- Czy zostało zachowane ich poczucie godności, pozytywnego obrazu „Ja”?
- Czy zachowali twarz, zadbali o swój wizerunek?

Satysfakcja merytoryczna

Satysfakcja merytoryczna – dotyczy zawartego porozumienia.

Zależy od:

- Czy interesy każdej ze stron zostały zaspokojone?
- Czy strony akceptują rozwiązanie?
- Czy przyjęte rozwiązanie jest uznawane za najlepsze z wypracowanych?

Jak zapewnić potrójną satysfakcję z rozwiązania konfliktu ?

Satysfakcja proceduralna

- Zaprośmy na rozmowę, a nie wzywajmy.
- Zadbajmy o odpowiednią ilość czasu na rozmowę i o spokojne miejsce.
- Ustalmy cel rozmowy, powiedzmy, co zależy od tej rozmowy, a co nie.
- Zapytajmy, jakie propozycje rozwiązania sytuacji mają dzieci.

Satysfakcja merytoryczna

- Zapytajmy o potrzeby dzieci i przedstawmy nasze potrzeby lub potrzeby szkoły.
- Przedstawmy ograniczenia związane z każdym z rozwiązań, jakie mają plusy i minusy.
- Zapytajmy dzieci o ich rozwiązania, oceńmy je, pokażmy, co jest w nich dobrego lub dlaczego nie możemy się na nie zgodzić.
- Wybierzmy rozwiązanie, które godzi interesy obu stron.

Satysfakcja psychologiczna

- Tu ważny jest przede wszystkim sposób rozmowy.
- Mówmy o konkretnych sprawach i faktach.
- Unikajmy ocen.
- Uwspólniajmy tam, gdzie potrzeby szkoły i rodziców/uczniów są zbieżne.
- Doceniajmy pozytywne wysiłki, podejmowane działania.

Ważna w budowaniu i utrzymaniu autorytetu jest m.in.:

- Szacunek.
- Wiedza.
- Szczerość – korzystanie z własnych zasobów, pozostawanie w zgodzie z sobą.
- Sposób komunikowania się – asertywność.
- Umiejętność rozwiązywania konfliktów – prowadzenia negocjacji.
- Przewidywalność.

Kroki ku autorytetowi

- Zawsze traktuj dziecko z należyтым szacunkiem – niezależnie od jego wieku. Nie poniżaj, nie wypominaj, nie używaj sarkazmu, ale też stawiaj wyraźne granice.
- Pokazuj swoje mocne strony, swoje umiejętności, wiedzę. „Zarażaj” dzieci swoim zapalem do działań realizujących ważne dla ciebie cele i wartości. Nie zmuszaj ich jednak, by je dzielali. Możesz jedynie pokazywać, jak są one dla ciebie ważne.

Kroki ku autorytetowi

- Buduj pozytywne relacje i więzi.
- Zauważaj potrzeby drugiego człowieka.
- Okazuj uznanie i chwal osiągnięcia.
- Staraj się własną motywację utrzymać na wysokim poziomie.
- Stwórz atmosferę, w której niepowodzenia nie oznaczają przegranej.
- Wykorzystaj wzorce, by zachęcać do sukcesów
- Nagradzaj współpracę.

- Kochaj !!!

Kroki ku autorytetowi

- Pomagaj, gdy im trudno, ale słuchaj uważnie jakiej pomocy od ciebie oczekują. Nie narzucaj im własnych rozwiązań.
- Wybaczaj. Przebaczenie jest w istocie utrzymywaniem kogoś pod wpływem tego, który przebacza. Prawdziwe autorytety wybaczają. Bądź lojalny i sprawiedliwy na tyle na ile potrafisz.
- Daj sobie prawo do błędu. Życie składa się z wielu epizodów i zawsze masz szansę go naprawić. Dostrzegaj w dziecku to co najlepsze – budujesz sobie tym depozyt emocjonalny.
- Bądź spójny – postępuj zgodnie z zasadami, które głosisz.

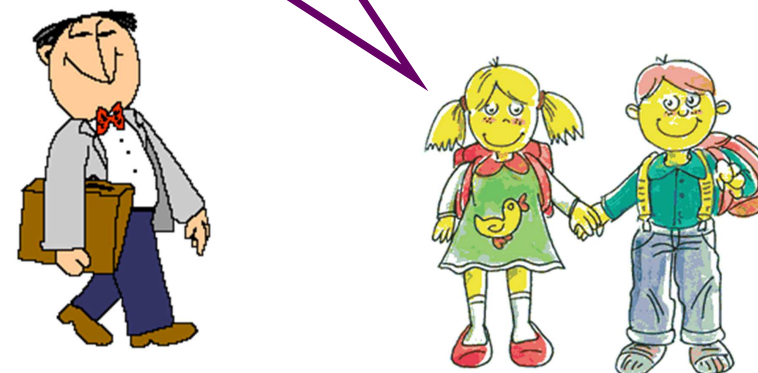
Kroki ku autorytetowi

- Nie walczyć o utrzymanie autorytetu za wszelką cenę, bo paradoksalnie obniża to twój autorytet. Przyznaj się, gdy coś ci się nie uda, gdy popełnisz błąd. Pokazujesz wówczas swoją ludzką twarz. Ukrywając błąd możesz rzeczywiście stracić autorytet.

„Wiara w autorytety powoduje, że błędy autorytetów przyjmowane są za wzorce”.

Lew Tołstoj

Kto to jest nauczyciel?
Dzieci wiedzą lepiej 😊

<http://www.youtube.com/watch?v=bPUryeABKMo>